

तत्राप्यन्याकांक्षायां हेतुमाह गुणानिति गुणान्विषयान्वयस्य स्मात्तत्तस्मात्परं निर्विषयगुणार्थिनः पुरुषाः ॥ २२ ॥ अतिमौढ्याद्वाद्यगुणासक्तस्तु परान्यो गिगम्यान्विषयान्नामुवंतीत्याह गुणैरिति उभयेषां तु ल्यत्वेऽपि आंतरेणैर्ब्रह्मणः स्वरूपभूतैः सत्यकामत्वादिभिः परं उपलक्ष्यते धूमेनेवाग्निशरवाग्नेववाचंद्रकलामित्याह अनुमानादिति ॥ २३ ॥ अत्र स्वानुभवं प्रमाणयति सूक्ष्मेणेति सूक्ष्मेण ध्याननिशितेन दृश्यते त्वय्यया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिरिति श्रुतेः शब्दश्रोत्रगंधघ्राणादिषु प्रकाशप्रकाशकयोराकाशभूम्यादिरूपैकोपादानकत्वनियमादुपादानोपादेययोश्चाभेदाद्दृष्टादिरूपमन एव च क्षुरादिरूपेण मनसा यथा गृह्यते एवं द्रष्टृदृश्ये अपि दर्शनमात्रोपादाने दर्शनादभिन्ने इत्यर्थः ॥ २४ ॥ इदं गभेदमहे हेतुमनुभवे वाह ज्ञानेनेति ज्ञानं ब्रह्मात्माकाराधीवृत्तिस्तया बुद्धिदेहाद्यात्मभ्रमकलुषिता निर्मलीकृत्य सर्वसंशयही नांकृत्वा तथा च श्रुतिः भिद्यते तद्दयमंथि श्लिष्यते सर्वसंशयाः क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन्दृष्टे परावरइति तथा बुद्ध्या मनोऽपि संकल्पात्मकं संकल्प्य संकल्पकरूपेण स्वमादौ स्थितमिति निश्चित्य तथा जायत्वा लेपिमनसा इन्द्रियग्रामं शब्दादिसहितं मनोमात्रमिति निश्चित्य विलोमक्रमेणाक्षरक्षरतीति व्युत्पत्त्या द्रष्टृदृश्ये परिणामितया विकारौ तद्विन्नं चिन्मात्रं दर्शनं प्रतिपद्यते ॥ २५ ॥ बुद्ध्या चरमवृत्त्या ध्यानपरिपाकोत्थया

गुणान्यदिह पश्यति दिच्छंत्यपरे जनाः ॥ परं नैवाभिकांक्षति निर्गुणत्वाद्गुणार्थिनः ॥ २२ ॥ गुणैर्यस्ववरैर्युक्तः कथं विद्यात्पराङ्गुणान् ॥ अनुमानाद्विगतं त्वं गुणैरवयवैः परं ॥ २३ ॥ सूक्ष्मेण मनसा विद्योवाचा वक्तुं न शक्नुमः ॥ मनो हि मनसा ग्राह्यं दर्शनेन च दर्शनं ॥ २४ ॥ ज्ञानेन निर्मलीकृत्य बुद्धिबुद्ध्या मनस्तथा ॥ मनसा चेंद्रियग्राममक्षरं प्रतिपद्यते ॥ २५ ॥ बुद्धिप्रहीणो मनसा समृद्धो निराशिर्षं निर्गुणमभ्युपैति ॥ परंत्यजं तीह विलोढ्यमानाद्दुताशनं वायुरिवेधनस्यं ॥ २६ ॥ गुणादाने विप्रयोगे च तेषां मनः सदा बुद्धिपरावराभ्यां ॥ अनेनैव विधिनोऽसंप्रवृत्तौ गुणापाये ब्रह्मशरीरमेति ॥ २७ ॥

प्रहीनः निर्वृत्तिकः मनसा विचारात्मकेन समृद्धः पूर्वमिति शेषः श्रवणमननवानित्यर्थः निराशिर्षं आशीरप्राप्तप्रार्थनात् दहितं स्वेनैव रूपेण परमानंदत्वात् निर्गुणं आत्मानमुपैति प्राप्नोति विलोढ्यमानाः आशीर्भिराकुलीक्रियमाणाः यथा वायुः काष्ठांतर्गतं वाह्निं हनोद्दीपयति किं तु त्यजति एवमेतेऽपि अंतस्थमात्मानं त्यजंतीत्यर्थः ॥ २६ ॥ उक्तमेवार्थं स्पष्टयति गुणेति विषयाणामादाने आभिमुख्येन खंडने आत्मनि प्रवि लापने कृते सति मनः बुद्धिपराय बुद्ध्यपेक्षया यत्परं ब्रह्मतस्मै तत्त्वाप्तये भवति तेषां गुणानां विप्रयोगे पृथक्केन महणे सति मनः सदा सर्वस्मिन् पि योगे बुद्ध्या यदवरं बुद्धिकल्पितं ब्रह्मलोकं तमे श्वर्यं अवीच्यंतमनैश्वर्यं च तत्त्वाप्तये भवति अनेन प्रकारेण विधिनोऽसंप्रवृत्तौ गुणापाये संप्रवृत्तः ब्रह्मशरीरं ब्रह्मस्वरूपं प्राप्नोति शरीरमिति पाठे शरीरो जीवस्त्वयो ब्रह्मशरीर यो रभेदे सामानाधिकरण्यं ॥ २७ ॥